

UOHSX00JM17N

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0052/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-15655/2024/163

Brno 19. 4. 2024

V řízení o rozkladu ze dne 21. 3. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- společností „Stavební sdružení pro Archlebov“, tvořenou společníky:
  - společností **PRO-SYSTEM, vodohospodářské služby, s.r.o.**, IČO 26166542, se sídlem Věštlínská 1611/19, 153 00 Praha 5 – Radotín,
  - společností **STANTER s.r.o.**, IČO 09667822, se sídlem Zarámí 4077, 760 01 Zlín,
  - společností **STANTER, a.s.**¹, IČO 50085956, se sídlem Štefánikova trieda 81, 949 01 Nitra, Slovenská republika,
  - společností **I N T E C O N spol. s r.o.**, IČO 25016911, se sídlem Stará 2569/96, 400 11 Ústí nad Labem,

ve správním řízení zastoupenou na základě plné moci ze dne 11. 3. 2024 advokátní kanceláří MT Legal s.r.o., se sídlem Jana Babáka 2733/11, 612 00 Brno, (zastoupena advokátem a jednatelem Mgr. Milanem Šebestou, LL.M.),

---

¹ Pozn. předsedy Úřadu: Dle obchodního registra SR společnost STANTER, a.s. do 17. 10. 2023 nesla název INPEK HOLDING, a.s.

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0647/2023/VZ, č. j. ÚOHS-10077/2024/500 ze dne 6. 3. 2024, vydanému ve správním řízení zahájeném na návrh výše specifikovaného navrhovatele ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **obec Archlebov**, IČO 00284751, se sídlem Archlebov 2, 696 33 Archlebov, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 17. 10. 2023 Mgr. Pavlem Jurečkou, advokátem, se sídlem Masarykovo nám. 393/8, 695 01 Hodonín,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Obec Archlebov – ČOV a stoková síť 2022**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 5. 1. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 6. 1. 2023 pod ev. č. Z2023-001090, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0647/2023/VZ, č. j. ÚOHS-10077/2024/500 ze dne 6. 3. 2024

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 6. 10. 2023 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“)² k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, návrh navrhovatele – společnosti „**Stavební sdružení pro Archlebov**“, tvořenou společníky: společností PRO-SYSTEM, vodohospodářské služby, s.r.o., IČO 26166542, se sídlem Věštínská 1611/19, 153 00 Praha 5 – Radotín; společností STANTER s.r.o., IČO 09667822, se sídlem Zarámí 4077, 760 01 Zlín; společností STANTER, a.s., IČO 50085956, se sídlem Štefánikova třída 81, 949 01 Nitra, Slovenská republika; a společností I N T E C O N spol. s r.o., IČO 25016911, se sídlem Stará 2569/96, 400 11 Ústí nad Labem, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci ze dne 11. 3. 2024 Mgr. Milanem Šebestou, LL.M., advokátem MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, se sídlem Jana Babáka 2733/11, 612 00 Brno, (dále jen „**navrhovatel**“) na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů (dále jen „**návrh**“)

---

² Pozn.: Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění ZZVZ k okamžiku zahájení zadávacího řízení – tj. ke dni **5. 1. 2024**. Postup ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení – tj. ke dni **6. 10. 2023**. **V tomto rozhodnutí budou citována a aplikována ustanovení právních předpisů účinná k uvedeným datům, ledaže výslovně bude uvedeno jinak.**

zadavatele – obec Archlebov, IČO 00284751, se sídlem Archlebov 2, 696 33 Archlebov, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 17. 10. 2023 Mgr. Pavlem Jurečkou, advokátem, se sídlem Masarykovo nám. 393/8, 695 01 Hodonín, (dále jen „**zadavatel**“) učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Obec Archlebov – ČOV a stoková síť 2022“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 5. 1. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 6. 1. 2023 pod ev. č. Z2023-001090, ve znění pozdějších oprav, (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Návrhem se navrhovatel domáhal zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení ze dne 30. 8. 2023 (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení**“), a to s poukazem mimo jiné na to, že nebyl ze zadávacího řízení vyloučen, jelikož v rozhodnutí o vyloučení byl označen jiný účastník zadávacího řízení, pročež zadavatel postupoval v rozporu se zásadou transparentnosti, rovného zacházení, přiměřenosti a zákazu diskriminace dle § 6 zákona. Navrhovatel v návrhu rovněž zpochybňoval důvody uvedené v rozhodnutí o vyloučení, neboť doložil zadavatelem požadované 3 referenční zakázky a v souladu s § 83 zákona prohlášení o budoucím plnění jiných osob, kterými prokazoval kvalifikaci, a tedy splnil zadávací podmínky.
3. Ve věci Úřad rozhodl nejprve rozhodnutím ze dne 13. 12. 2023, č. j. ÚOHS-49687/2023/500 (dále jen „**předchozí prvoinstanční rozhodnutí**“), které bylo rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0170/2023/VZ, č. j. ÚOHS-07833/2024/161 ze dne 23. 2. 2024 zrušeno a věc byla vrácena Úřadu k novému projednání (dále jen „**předchozí rozhodnutí předsedy**“).
4. Dne 26. 2. 2024 obdržel Úřad sdělení zadavatele, že zadávací řízení na veřejnou zakázku dne 21. 2. 2024 zrušil, a to ve smyslu § 127 odst. 2 písm. h) zákona.
5. Dne 4. 3. 2024 zaslal Úřad účastníkům řízení přípis č. j. ÚOHS-09666/2024/511 označený jako „*Oznámení o pokračování správního řízení*“, kterým byli účastníci informováni o tom, že je pokračováno ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0647/2023/VZ.

II. Napadené usnesení

6. Dne 6. 3. 2024 vydal Úřad usnesení sp. zn. ÚOHS-S0647/2023/VZ, č. j. ÚOHS-10077/2024/500 (dále jen „**napadené usnesení**“).
7. Úřad ve výroku napadeného usnesení podle § 257 písm. g) zákona správní řízení zastavil, neboť zadavatel rozhodnutím ze dne 21. 2. 2024 předmětné zadávací řízení zrušil.

III. Rozklad navrhovatele

8. Dne 21. 3. 2024 obdržel Úřad rozklad navrhovatele. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 7. 3. 2024. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

9. Navrhovatel v části 1 rozkladu nazvané „ÚVOD“ stručně rekapituluje okolnosti vydání napadaného rozhodnutí.
10. Ve stěžejní části 2 rozkladu nazvané „ABSENCE ZÁKONNÝCH DŮVODŮ PRO ZASTAVENÍ SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ“ navrhovatel namítá, že dosud nedošlo k naplnění důvodu pro zastavení správního řízení dle § 257 písm. g) zákona, kdy zadávací řízení dosud nebylo platně a závazně

zrušeno, neboť proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podal navrhovatel námitky a zadavatel může své rozhodnutí revidovat.

11. Navrhovatel má za to, že zrušení zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 127 zákona je nutno vykládat tak, že se musí jednat o zrušení zadávacího řízení, které je konečné a nevratné, tedy takové zrušení, kterým bylo zadávací řízení i ukončeno, a tím byla nastolena právní jistota všech účastníků zadávacího řízení a zadavatele samotného o tom, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nemůže být zadavatelem revidováno.
12. Navrhovatel následně v rozkladu zdůrazňuje, že zákon rozlišuje mezi zrušením zadávacího řízení a jeho ukončením (viz § 51 odst. 2 zákona) s tím, že dle výslovné textace zákona zadávací řízení nadále běží i po jeho zrušení zadavatelem (v této fázi je možné proti zrušení zadávacího řízení brojit) a k jeho nevratnému konci dochází až jeho ukončením. Až od této chvíle platí, že neexistuje zadávací řízení, ve kterém není možné uložit nápravné opatření, kterým má být napraven nezákonný postup zadavatele. Navrhovatel tak vyjadřuje přesvědčení, že k ukončení zadávacího řízení nedochází ihned po zrušení zadávacího řízení a zastavení správního řízení v této fázi není v souladu s účelem a smyslem ustanovení § 257 písm. g) zákona. Jinými slovy, podle navrhovatele zastavení správního řízení podle § 257 písm. g) zákona naplňuje svůj účel až při ukončení zadávacího řízení.
13. Navrhovatel v této části rozkladu dodává, že ustanovení § 257 písm. g) zákona [stejně jako například § 257 písm. j) zákona] vychází z rozhodovací praxe Úřadu, který v případě zrušení zadávacího řízení anebo uzavření smlouvy podle předešlé právní úpravy (tj. za účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách) zastavoval správní řízení dle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) pro bezpředmětnost návrhu. Do doby ukončení zadávacího řízení dle navrhovatele není postaveno najisto, zda skutečně předmět správního řízení odpadl a jeho vedení je bezpředmětné [k čemuž důvod zastavení řízení před Úřadem podle § 257 písm. g) zákona směřuje], nebo nikoli.
14. Dále navrhovatel uvádí, že v zadávacím řízení je možné uložit nápravné opatření (zadávací řízení je zatím pouze zrušeno a doposud nedošlo k jeho ukončení), přičemž důkazem toho je možnost Úřadu uložit nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení na základě návrhu, který může podat navrhovatel. Předpoklad pro zastavení správního řízení (tj. že již není možné uložit nápravné opatření) podle navrhovatele v šetřeném případě tedy neplatí. Navrhovatel v této souvislosti na straně 4 rozkladu upozorňuje na to, že podal proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dne 12. 3. 2024 námitky, které učinil přílohou podaného rozkladu. K ukončení zadávacího řízení tedy nedošlo a po nějakou dobu nedojde – zadavatel může vyhovět námitkám a rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zrušit v rámci přijetí opatření k nápravě dle § 49 zákona. Zastavení správního řízení Úřadem tak bylo dle navrhovatele předčasné (nedošlo k naplnění hypotézy pro zastavení správního řízení) a napadené usnesení je zatíženo vadou nezákonnosti.
15. Následně navrhovatel tyto své závěry opírá o komentářovou literaturu (Podešva, V., Sommer, L., Votrubec, J., Flaškár, M., Harnach, J., Měkota, J., Janoušek, M. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Zákon o registru smluv. Komentář*. Systém ASPI: Wolters Kluwer ČR, 2023) či o komentářovou literaturu (Šebesta, M., Novotný, P., Machurek, T., Dvořák, D., a kol. *Zákon*

o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1504-1505) (dále souhrnně též „komentářová literatura“).

16. V závěru části 2 rozkladu navrhovatel shrnuje, že nezákonnost předmětné interpretace Úřadu je zřejmá při zohlednění absurdních situací, které mohou nastat. Pokud by nyní navrhovatel nepodal rozklad, právní mocí napadeného usnesení (tj. 22. 3. 2024) by došlo k zániku účasti navrhovatele v zadávacím řízení. S ohledem na to, že navrhovatel podal proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení námitky, zadavatel může v rámci rozhodování o nich (do 27. 3. 2024) přijmout nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Tím by podle navrhovatele došlo k pokračování zadávacího řízení a potenciálně i k jeho úspěšnému dokončení uzavřením smlouvy. Navrhovatel dodává, že by v důsledku nezákonného postupu Úřadu ztratil možnost získat veřejnou zakázku, i když podal ekonomicky nejvýhodnější nabídku.
17. Navrhovatel na stranách 6 a 7 rozkladu v části 3 nazvané „PROCESNÍ POCHYBENÍ ÚOHS“ podotýká, že Úřad zásadním způsobem porušil jeho procesní práva, jelikož jej nevyzval k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Je totiž evidentní, že ve správním řízení byl tento nový a zároveň jediný relevantní podklad pro vydání rozhodnutí, a sice rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení. Navrhovatel dodává, že Úřad nemůže účastníkům toto právo odepřít pouze s odůvodněním, že tím šetří jejich práva a nezatěžuje je procesními úkony. Podle navrhovatele je nepřijatelné, aby byla procesní ekonomie v daném případě aplikována proti procesním zájmům navrhovatele a fakticky na úkor jeho procesních práv. Zásada procesní ekonomie je tu nepochybně k ochraně účastníků správního řízení a nikoli k ochraně nákladů na straně Úřadu. Navrhovatel má tudíž za to, že Úřad postupoval v rozporu s touto zásadou, jelikož nutí navrhovatele k podání rozkladu, aby nedošlo k zániku jeho účastenství v zadávacím řízení, které může být „odzrušeno“ ve smyslu § 47 odst. 2 písm. c) zákona, přičemž podání rozkladu je časově i finančně náročnější proces než vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí.

Závěr rozkladu

18. Navrhovatel požaduje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k provedení meritorního posouzení věci ve smyslu závazného právního názoru učiněného v předchozím rozhodnutí předsedy.

IV. Vyjádření zadavatele k rozkladu

19. Zadavatel ve svém vyjádření k rozkladu ze dne 2. 4. 2024 označil napadené usnesení za věcně správné a doplnil, že si je vědom rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0070/2021/VZ ze dne 13. 10. 2021, v němž byl dovozen závěr, že zastavení správního řízení ihned po zrušení zadávacího řízení (tedy „bez čekání“ na jeho ukončení) je správný výklad zákona, protože je nutné vycházet z předpokladu racionálního zákonodárce.
20. V závěru svého vyjádření zadavatel uvedl, že odmítl námitky navrhovatele proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a je připraven poskytnout Úřadu potřebnou součinnost.
21. Zadavatel tak navrhl, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítl.

V. Řízení o rozkladu

22. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí k rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

23. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného usnesení v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
24. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když napadeným usnesením správní řízení podle § 257 písm. g) zákona zastavil, neboť zadavatel rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení zadávací řízení na veřejnou zakázku zrušil.
25. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného usnesení.

VI. K námitkám rozkladu

Obecně k zastavení řízení podle § 257 písm. g) zákona

26. Podle § 257 písm. g) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže zadavatel zrušil zadávací řízení.
27. Komentářová literatura k § 257 písm. g) zákona uvádí, že „[v] tomto případě se jedná o jeden z případů, který dle předchozí právní úpravy způsoboval bezpředmětnost podaného návrhu a ÚOHS z toho důvodu přistupoval k zastavení správního řízení dle § 66 odst. 1 písm. g) spr. řádu. ÚOHS tedy zastaví správní řízení, pokud zadavatel zrušil zadávací řízení“ (Podešva, V., Sommer, L., Votrubec, J., Flaškár, M., Harnach, J., Měkota, J., Janoušek, M. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Zákon o registru smluv. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 938).
28. Ustanovení § 257 písm. g) zákona tedy dopadá na situace, kdy pro zrušení zadávacího řízení není účelné pokračovat v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Obdobný názor je patrný i z další komentářové literatury, jež k citovanému ustanovení uvádí, že: „Pakliže zadavatel zrušil zadávací řízení, nemůže již v témže řízení dojít k uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky. Nebylo by tedy účelné dále pokračovat v řízení o návrhu, jehož základní cíl, tj. zabránit zadavateli zadat veřejnou zakázku v rozporu se zákonem, již nemůže být naplněn. To ovšem nebrání podání návrhu na přezkoumání zákonnosti rozhodnutí zadavatele, jímž zadávací řízení zrušil“ (Dvořák, D., Machurek, T., Novotný P. a kolektiv. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 1212).
29. Namísto je rovněž doplnit závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) ze dne 29. 5. 2015, č. j. 7 As 101/2014 – 76, v němž se ve vztahu k účelnosti vedení správního řízení uvádí: „*Jak správně uvedl stěžovatel a), z jazykového výkladu ust. § 118 odst. 5 písm. a) zákona o veřejných zakázkách vyplývá, že by Úřad pro ochranu hospodářské soutěže měl posoudit*

existenci důvodů pro uložení nápravného opatření, tedy že by měl meritorně návrh posoudit a pouze v případě, kdy zjistí, že návrh není důvodný, jej zamítnout. V posuzované věci však stěžovatel a) návrh účastníka řízení meritorně neposuzoval, neboť zadávací řízení bylo v dotčených částech již zrušeno stěžovatelem b). V důsledku toho se tak stal návrh účastníka řízení na přezkum úkonů zadavatele zjevně bezpředmětným. Nelze totiž nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dovozovat jeho povinnost vést řízení i po zrušení zadávacího řízení, tj. poté, co odpadl předmět řízení, kterým je trvajícím zadávací řízení.“ Ačkoliv se tento rozsudek vztahuje ke dřívější právní úpravě podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, kdy bylo ve věci zastavení řízení při zrušení zadávacího řízení zadavatelem postupováno dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, v otázce účelnosti správního přezkumu a povinnosti Úřadu vést řízení je plně aplikovatelný i za účinnosti zákona.

30. Po zrušení zadávacího řízení na předmět plnění veřejné zakázky tedy již nelze dosáhnout cíle, ke kterému návrh směřuje (obvykle zrušení určitých úkonů zadavatele) a zároveň tak navrátit stav před vydáním těchto úkonů zadavatele. Jinými slovy tedy není účelné dále pokračovat ve správním řízení ve věci návrhu o přezkoumání úkonů zadavatele, jehož základní cíl, tj. uložit nápravné opatření, již nemůže být naplněn, respektive jeho uložení nemá žádný smysl.
31. Navrhovatel v rozkladu namítá, že napadené usnesení stojí pouze na jazykovém výkladu daného ustanovení, protože vůbec není zkoumán jeho smysl a účel a jeho výsledná aplikace podle názoru navrhovatele působí absurdně. K tomu předdesílám, že napadené rozhodnutí je v souladu s rozhodovací praxí, v rámci které byl zohledněn nejen jazykový výklad, ale i teleologický či historický výklad. Odkazuji např. na rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0173/2020/VZ č. j. ÚOHS-31312/2020/323/PMo, a to konkrétně na body 27 až 34. S ohledem na výše uvedené tedy nelze souhlasit s názorem navrhovatele vysloveným v rozkladu, neboť Úřad v napadeném usnesení sice primárně přihlédl k jazykovému výkladu zákona, závěr je však v souladu také s výkladem teleologickým či historickým (k tomu podrobněji níže).

K zákonnosti zastavení řízení v předmětné věci – k argumentaci, že do doby ukončení zadávacího řízení není postaveno najisto, zda předmět správního řízení skutečně odpadá

32. Pokud se jedná o námitku navrhovatele, že zastavení správního řízení Úřadem bylo předčasné (nedošlo k naplnění hypotézy pro zastavení správního řízení), uvádím, že návrh navrhovatele v rámci předmětného správního řízení směřoval proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení ze dne 30. 8. 2023. Navrhovatel požadoval, aby Úřad zadavateli uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o vyloučení.
33. Dne 26. 2. 2024 obdržel Úřad od zadavatele „*Sdělení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení*“ z téhož dne. S ohledem na skutečnost, že zadavatel rozhodnutím ze dne 21. 2. 2024 zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku, došlo k naplnění hypotézy uvedené v § 257 písm. g) zákona. Vzhledem k tomu, že by nebylo účelné pokračovat ve správním řízení o návrhu, bylo napadeným usnesením správní řízení zastaveno.
34. V § 257 písm. g) jako podmínku pro zastavení řízení zákon výslovně uvádí pouze zrušení zadávacího řízení zadavatelem. Obsahem hypotézy § 257 písm. g) zákona je zrušení zadávacího řízení zadavatelem. Pokud Úřad správní řízení zastavil z důvodu zrušení zadávacího řízení, pak postupoval v souladu s literou zákona.

35. Navrhovatel v rozkladu primárně namítá, že správní řízení lze podle § 257 písm. g) zákona zastavit, až pokud je rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení definitivní a nezměnitelné, tedy v případě, že je zadávací řízení ukončeno ve smyslu § 51.
36. Dle § 51 odst. 1 je zadávací řízení ukončeno v okamžiku uvedeném v odstavci 2 v případě zrušení zadávacího řízení.
37. Dle § 51 odst. 2 je zadávací řízení ukončeno v okamžiku, kdy
- a) všem účastníkům zadávacího řízení uplyne lhůta pro podání námitek proti zrušení zadávacího řízení zadavatelem, pokud námitky nejsou podány,
  - b) v případě podání námitek proti zrušení zadávacího řízení zadavatelem uplyne lhůta pro podání návrhu podle § 251 odst. 2 nebo 3, pokud návrh není podán,
  - c) v případě podání návrhu podle § 251 odst. 1 proti zrušení zadávacího řízení zadavatelem nabude právní moci rozhodnutí o zastavení správního řízení či zamítnutí návrhu, nebo
  - d) nabude právní moci rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podle § 263.
38. V tomto případě ze skutkových zjištění vyplývá, že navrhovatel podal námitky proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení v zákonné lhůtě (dne 12. 3. 2024) a že zadavatel odmítl námitky dne 27. 3. 2024. V případě jejich odmítnutí zadavatelem měl navrhovatel možnost podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele.
39. Z úřední činnosti je mi známo, že navrhovatel právo podat návrh proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nevyužil. Před dnem vydání tohoto rozhodnutí o rozkladu (sp. zn. ÚOHS-R0052/2024/VZ) tedy nově došlo i ke splnění podmínky zakotvené v § 51 odst. 2 písm. b) zákona a dané zadávací řízení tak bylo ukončeno ve smyslu tohoto ustanovení zákona, a to marným uplynutím lhůty pro podání návrhu podle § 251 odst. 2 nebo 3 zákona. Třebaže tedy v době vydání napadeného usnesení výše uvedená podmínka nebyla splněna a předmětné zadávací řízení nebylo ukončeno podle ustanovení § 51 odst. 2 písm. b) zákona, ke dni vydání tohoto rozhodnutí již lze dané zadávací řízení označit také za ukončené. Námitky navrhovatele směřující právě k tomu, že zadávací řízení nebylo ukončeno ve smyslu § 51 odst. 2 písm. b) zákona, tak nemohou s ohledem na výše uvedené skutečnosti obstát a napadené usnesení plně ob stojí, jelikož důvod, kvůli kterému Úřad předmětné správní řízení zastavil, nadále trvá a je již definitivní a neměnný.
40. K námitce navrhovatele (odlišný výklad pomocí argumentu racionálního zákonodárce) uvádím, že je nesporné, že zákon rozlišuje mezi pojmy „ukončení“ a „zrušení“ zadávacího řízení. Zákonodárce tak patrně chtěl navázat povinnost zastavit správní řízení podle § 257 písm. g) ZZVZ již na zrušení zadávacího řízení, protože jinak by v textu dotčeného ustanovení použil pojem „ukončení zadávacího řízení“. Samotný zákon (§ 127 a § 28) definici pojmu zrušení zadávacího řízení neobsahuje a rovněž ani důvodová zpráva k zákonu neposkytuje žádná výkladová vodítka tohoto pojmu – ukončení zadávacího řízení je zcela jednoznačně specifikováno v § 51 zákona.
41. Pokud bych přisvědčil rozkladové argumentaci navrhovatele, že zrušením zadávacího řízení je fakticky myšleno konečné zrušení zadávacího řízení, tedy že zrušení a ukončení zadávacího řízení je totožný institut, pak právě takový výklad „odporuje předpokladu racionálního zákonodárce, neboť není rozumný důvod zavádět do právního řádu instituty, které se liší jen

formálním označením a zařazením, ale fakticky fungují stejně“, viz rozsudek NSS sp. zn. 2 Afs 75/2013 ze dne 14. 2. 2014. De facto by to znamenalo, že jeden z předmětných institutů by byl v zákonném textu uveden nadbytečně, což obecně vzato racionální zákonodárce nečiní. Výklad navrhovatele, že formulaci „jestliže zadavatel zrušil zadávací řízení“ zakotvená v § 257 písm. g) zákona je třeba interpretovat tak, že „zrušil znamená ukončil/došlo k ukončení“, je s ohledem na výše uvedené rozporný s principem racionálního zákonodárce a rovněž s principy předvídatelnosti práva a právní jistoty.

42. Úřad je vázán literou zákona a pokud nastanou podmínky dle § 257 zákona, je jeho povinností konat neprodleně, neboť ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 správního řádu má povinnost vyřizovat věci bez zbytečných průtahů. Úřad tudíž respektoval vůli zákonodárce, když správní řízení zastavil z důvodu zrušení zadávacího řízení, protože výše popsaná argumentace navrhovatele, v rámci níž poukazuje mimo jiné na údajnou „předčasnost“ zastavení správního řízení ze strany Úřadu, neobstojí, stejně jako jeho odkaz na komentářovou literaturu.

K námitkám týkajícím se postupu Úřadu (nevyzvání k vyjádření se k podkladům)

43. Navrhovatel v části 3 rozkladu namítá, že Úřad zásadním způsobem porušil jeho procesní práva, jelikož jej nevyzval k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. V této souvislosti navrhovatel v rozkladu uvádí, že pokud by Úřad vyzval navrhovatele k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, dozvěděl by se, že navrhovatel hodlá podat proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení námitky, protože toto rozhodnutí považuje za nezákonné. V takovém případě by Úřad dle názoru navrhovatele napadené usnesení nevydal, protože by si byl vědom toho, že zrušení zadávacího řízení nemusí být v daném případě konečný stav věci. K této rozkladové argumentaci uvádím následující.
44. Úřad coby správní orgán je povinen postupovat ve smyslu § 6 správního řádu, tedy danou věc vyřídit bez zbytečných průtahů a tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a aby dotčené osoby co možná nejméně zatěžoval. V souladu s článkem 2 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a článkem 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem a způsobem stanoveným zákonem. Státní orgány jsou tedy při své činnosti vázány právními předpisy a musí postupovat v souladu s nimi a způsobem, který je v nich naznačen.
45. V obecné rovině je úlohou správního orgánu v konkrétním případě zákonné procesní požadavky správně vyhodnotit a umožnit tak účastníkům řízení řádné uplatnění jejich práv, aniž by vedený proces nebyl zbytečně zatěžován formalitami a zbytečnými procesními kroky. V ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu je zakotveno právo účastníků vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci, což není totéž co rozhodnutí, jímž se řízení končí, mezi které patří mimo jiné právě usnesení o zastavení řízení. Byť u některých případů zastavení řízení, především v případě zastavení řízení z důvodu zjevné bezpředmětnosti žádosti, by aplikace postupu dle § 36 odst. 3 zřejmě mohla být žádoucí, postup je podle doslovného znění ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu obligatorní pouze v případě rozhodnutí meritorního. Nelze tak dovozovat „automatickou“ povinnost správního orgánu vyzývat navrhovatele k vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
46. Nelze se rovněž ztotožnit s rozkladovým tvrzením navrhovatele, že ze strany Úřadu došlo k hrubému porušení jeho procesních práv zatěžující napadené usnesení vadou nezákonnosti. Argument navrhovatele poukazující mimo jiné na fakt, že hodlá podat proti rozhodnutí

o zrušení zadávacího řízení námitky, neboť toto rozhodnutí považuje za nezákonné, nepřináší ve vztahu k výroku napadeného usnesení právně relevantní skutečnosti. Jistě, Úřad by se ve vyjádření k podkladům (ke kterému nemá povinnost vyzývat v případě procesního zastavení řízení, jak jsem uvedl výše) dozvěděl, že navrhovatel hodlá podat námitky, případně návrh proti zrušení zadávacího řízení. Tento postup však lze jednoduše předpokládat a nepřináší pro Úřad nové informace, které by měly vliv na jeho rozhodnutí. Navrhovatel může svá procesní oprávnění uplatňovat bez omezení, a to i bez oznámení adresovaného Úřadu, což by v šetřeném případě nevyústilo k situaci, kdy by napadené usnesení (o zastavení správního řízení) nebylo vydáno. Jinými slovy, z ničeho nevyplývá, že by byla zásada procesní ekonomie Úřadem aplikována na úkor procesních zájmů navrhovatele, jak uvádí na straně 6 rozkladu.

47. Rovněž není pravdou, že by Úřad v důsledku svého procesního postupu navrhovatele – jeho slovy – „*nutil*“ k podání rozkladu, aby zamezil zániku jeho účastenství v zadávacím řízení. Úřad pouze dodržel literu zákona, nemohl zvolit jiný postup. Nutnost podání rozkladu za účelem zamezení zániku účastenství v zadávacím řízení vyplývá ze samotné právní úpravy účastenství v zadávacím řízení, institutů zrušení zadávacího řízení a ukončení zadávacího řízení a úpravy zastavení správního řízení.
48. Úřad tedy šetřil práva účastníků správního řízení a postupoval tak, jak mu ukládá zákon. Pokud zde snad je dodavatel, který chce zpochybnit zákonnost zrušení zadávacího řízení, má na to právo, stejně jako má navrhovatel právo podat rozklad proti usnesení o zastavení správního řízení. Ten není spojen s žádným poplatkem a současně nejde o nijak složitý úkon. Za ryze spekulativní je pak v kontextu výše uvedeného třeba označit navazující navrhovatelovo tvrzení obsažené rovněž na straně 6 rozkladu, že „*[p]odání rozkladu je nepochybně časově i finančně náročnější proces, než „pouhé“ vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí*“.
49. Na druhou stranu tu často není nikdo, kdo by zrušení zadávacího řízení zpochybňoval a není tak důvod zastavení správního řízení odkládat. Ostatně i v tomto případě nakonec návrh na přezkoumání zákonnosti zrušení zadávacího řízení nebyl podán. Neobstojí tak rozkladové tvrzení navrhovatele, že postupem Úřadu není sledován zájem na rychlosti a hospodárnosti řízení s tím, že daný postup Úřadu ve vztahu k účastníkům údajně naopak vede k porušení těchto základních zásad zakotvených v § 6 správního řádu, respektive zásady zakotvené v § 36 odst. 3 správního řádu.
50. V hypotetické rovině lze doplnit, že pokud by došlo k tomu, že by řízení o přezkoumání úkonů zadavatele bylo zastaveno a současně by bylo rozhodnuto o nezákonnosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, dává správní řád navrhovateli možnost použít další instituty k ochraně svých práv, a sice mimořádné opravné prostředky. Mimořádných opravných prostředků pochopitelně může využít i Úřad v případě, že se dozví o tom, že došlo ke zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Pro neopodstatněnost tedy nelze přisvědčit rozkladové argumentaci obsažené v části 3 rozkladu, v rámci níž navrhovatel namítá, že Úřad zásadním způsobem porušil jeho procesní práva, přičemž nelze seriózně argumentovat „nucením“ navrhovatele k podání rozkladu ze strany Úřadu.
51. Uzavírám, že Úřad napadeným usnesením zastavil správní řízení v souladu se zákonem, když došlo k naplnění hypotézy uvedené v § 257 písm. g) zákona a současně došlo také ukončení zadávacího řízení.

VII. Závěr

52. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci tohoto správního řízení v souladu se zákonem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu navrhovatele.
53. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Pavel Jurečka, advokát, Masarykovo nám. 393/8, 695 01 Hodonín
2. MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, Jana Babáka 2733/11, 612 00 Brno

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy